

И научи се Павелъ, какъ може да се нанася побой безъ да остави следи по тѣлото. Усвои изкуството, какъ може да се бие безъ жертвата да дава гласъ. Какво трѣбваше да се стори, за да не бжде полицаая познатъ отъ този, когото биятъ, та въ случай, че се подири побойника, да нѣма доказателств.

И колко, колко още изкуства, които само полицейскиятъ участъкъ познава и чиито потайни изкуства само полицаая прилагаа.

При тая равносмѣтка, главата на Павла се зашемети и затвори очи отъ страхъ предъ погледа на светеца Чудотворецъ, чийто образъ, озаренъ отъ кандилцето, сѣкашъ ставаше по-замисленъ и тжженъ.

— И защо всичко туй! —